

Mening, at han var den bedste, medens den større Del af Menigheden maasse nødig vil have ham.

Jeg mener, at selv om Forholdet af og til skulde blive dette, at mindre Dele af Menigheden, alle hver for sig, antog sin Mand for at være den bedste, er det dog bedre, at en anden Mand bliver Præst i Menigheden, som altsaa Sagen anser som den Bedste, men som dog er saadan, at et stort Flertal af Menigheden er enig om, at det er en Mand, de kunne være tjente med, end om det Tilfælde skulde indtræde, at et Mindretal fik sin bedste Mand, men de andre Mindretal i Menigheden maatte sige: Det er ganske vist den bedste for det Mindretal, som fik sin Villie, men det er saa langtsaa en Præst, som vi kunde have ønsket, at vi tværtimod temmelig nødig slutte os til ham; jeg vil ikke tale om, at herved kan fremavles Forhold, under hvilke maasse Flertallet af Menigheden snart beslutter sig til at skille sig fra ham. Jeg tror ogsaa, at et betydeligt Mindretal — altsaa f. Ex. et saadant Mindretal, som det ærede Flertal tænker paa, nemlig $\frac{1}{3}$ — i de fleste Tilfælde vil have langt større Betyggelse gennem mit Forslag end gennem Flertallets Forslag; thi De maa undskylde mig, jeg har ikke den Tro, at det ofte vil ske, naar et Mindretal i Udvalget har indstillet en Mand, at han saa tilsidst vil faa Menighedens Flertals Stemmer, fordi han har prædiket eengang for dem. Jeg tror det virkelig ikke. Jeg tror, det kun vil være aldeles undtagelsesvis. Hvis derimod det blev Lov, som jeg har tilladt mig at foreslaa, saa vil dette Mindretal altid have det i sin Magt, at Sagen kan blive foreslaaet, som det dog ikke kan være med til at anse som en Mand, hvem Menigheden kan være tjent med, idet nemlig et Flertal af $\frac{3}{4}$ ikke kan komme frem, naar Treledelen af Menighedens Repræsentanter er afgjort imod nogen af de Ansøgere, som de Andre ville indstille. Jeg kan følgende ikke se rettere end, at i de fleste Tilfælde vil Mindretallet være meget bedre tjent med mit Forslag. Der er kun et eneste Tilfælde tilbage, hvor et Mindretal kan blive mindre heldigt stillet efter mit Forslag, ikke i Sammenligning med Flertallets Forslag, men i Sammenligning

med Ministerens Udkast, og det er, naar Mindretallet i Menigheden er saa ringe, at det ikke kan sætte idetmindste $\frac{1}{4}$ af Udvalgets Medlemmer igjennem, men i dette Tilfælde tror jeg ganske vist, at Mindretallet let maa vige. Der vil nemlig i Reglen opstaa en saa betydelig Misfornøielse iblandt Menighedens store Flertal, hvis et ringe Mindretal kan forhindre Ansættelsen af en almindelig ønsket Præst, at man maa sige: Saa er dog den Ulempe mindre, at dette Mindretal ikke faar sin Villie. Men her er et Punkt, hvor jeg kan sige, at jeg kan vige endnu Noget. Jeg kan nemlig, som jeg allerede har omtalt og antydet i Betænkningen, gaa ind paa at kræve et Flertal paa $\frac{2}{3}$; saa at altsaa det Mindretal, der kan blive fuldstændig overstemt, i Virkeligheden bliver temmelig forsvindende; men jeg kan derimod ikke strække mig til Enstemmighed, fordi der herved aabnes Døren for mangfoldige Chikaner, idet da et aldeles ubetydeligt Mindretal, maasse ingenlunde af religiøse, men af andre uvedkommende Grunde, kan forstyrre for det store, overveieende Flertal i Menigheden den Indflydelse, som Loven maa forudsætte, at det bør have paa Præstevalget. — Med Hensyn til de andre mindre betydelige Afvigelser mellem mig og Flertallet skal jeg aldeles ikke udtale mig, thi de ere jo alle af den Art, at, naar man blev enig om Hovedsagen, kunde de paa ingen Maade faa nogen afgjørende Betydning med Hensyn til Lovforslaget i det Hele. Jeg skal derfor nu slutte med en Anmodning til ærede Herrer om at overveie, hvorvidt ikke de forskellige Hensyn, som saavel jeg som Flertallet har ønsket, at der skulde tages, ere fuldt saavel tilfredsstillende gennem det af mig stillede Forslag som gennem det af Flertallet stillede, og om det dog ikke ved Siden heraf har det store Fortrin, at det ganske anderledes, ja, jeg tør sige, i meget væsentlige Dele, nærmer sig til det Forslag, som Ministeren har stillet, og som er vedtaget af Landsthinget.

Ministeren for Kirke- og Undervisning svæfenet: Af den af Udvalget afgivne Betænkning vil allerede det høie Thing have erfaret, til hvilken Grad det foreliggende Lovforslag i dets enkelte Dele — ja jeg tør